

METEOR
METEOR
METEOR

PORUČUJEM TI, SVIJETE!

Kad bih mogao,
sve bih uredio
po svome ukusu
da ne nalikuje
cirkusu.

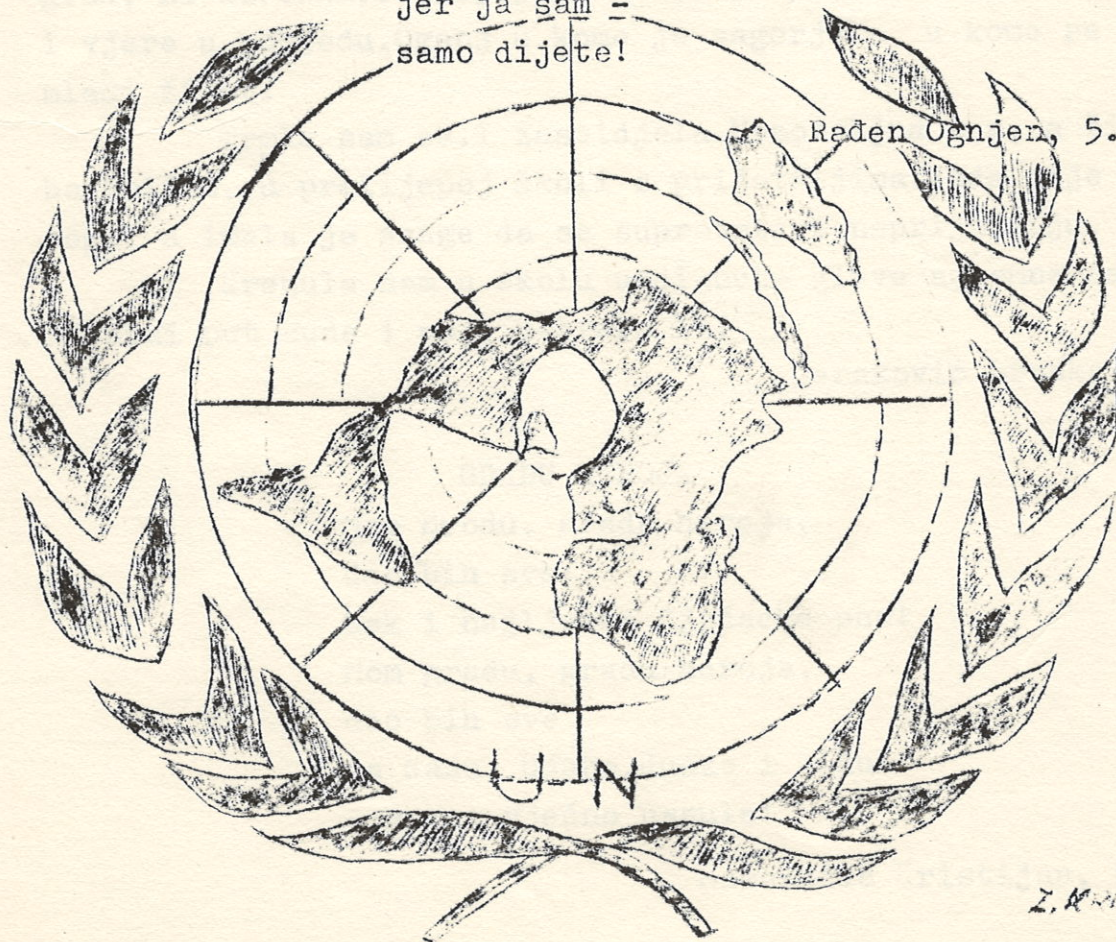
Ratovalo bi se
samo na platnu,
svi bi odbacili
misao ratnu.

I još ti, svijete, poručujem:
za nemire da ne
čujem!

Glad koja vlada
svijetom ne bih
poistovjećivao
s djetetom.

To je sve, svijete,
jer ja sam -
samo dijete!

Raden Ognjen, 5.b

NADI BOŽIĆ

Tmurno je i maglovito jutro. Jedno od onih kada u školu idem pogledom uprtim u zemlju s odlutalim mislima. Kad podigog pogled, on se zaustavi na brončanoj bisti. U magli činila se Nada hladna, daleka, ovijena velom vremena u kome je živjela. Približavajući joj se zapazih njene tople i vedre oči. Prevarila sam se... bila je nasmijana. Milovao ju je šapat breza. A ja sam u tom šapatu čula pjesmu zahvalnicu. Činilo mi se svakog trena da će njen brončani lik oživjeti, da će se Nada smiješiti svojim zvonkim mladalačkim smijehom, da će mi pričati o svojim najskrivenijim tajnama, snovima i ogromnoj želji da pomogne svom narodu. Ali... samo mi se činilo...

Nada je bila jedna od mnogih koji su na neprijateljske rafale odgovarali poklicima, jurišima, pjesmom. Ništa je nije moglo zaustaviti u želji da svoj mladi život pokloni slobodi i mirnom životu. Ništa je nije moglo zastrašiti, pokolebati: ni glad, ni mučenja... U njoj je do kraja plamtio oganj borbenosti i vjere u pobjedu. Oganj u kome je sagorjela, u kome se ugasio mladi život.

Trgla sam se. I zastidjela. Mrzovoljna sam, a živim bezbrižno, u prelijepoj školi s prijateljima. Nada nije imala ni dio toga, a imala je snage da se suprotstavi neprijatelju.

Krenula sam u školu uzdignute glave spremna da Nadin životni put bude i moj, ustreba li!

Deraković Branka, 8.c

GRADU HEROJA

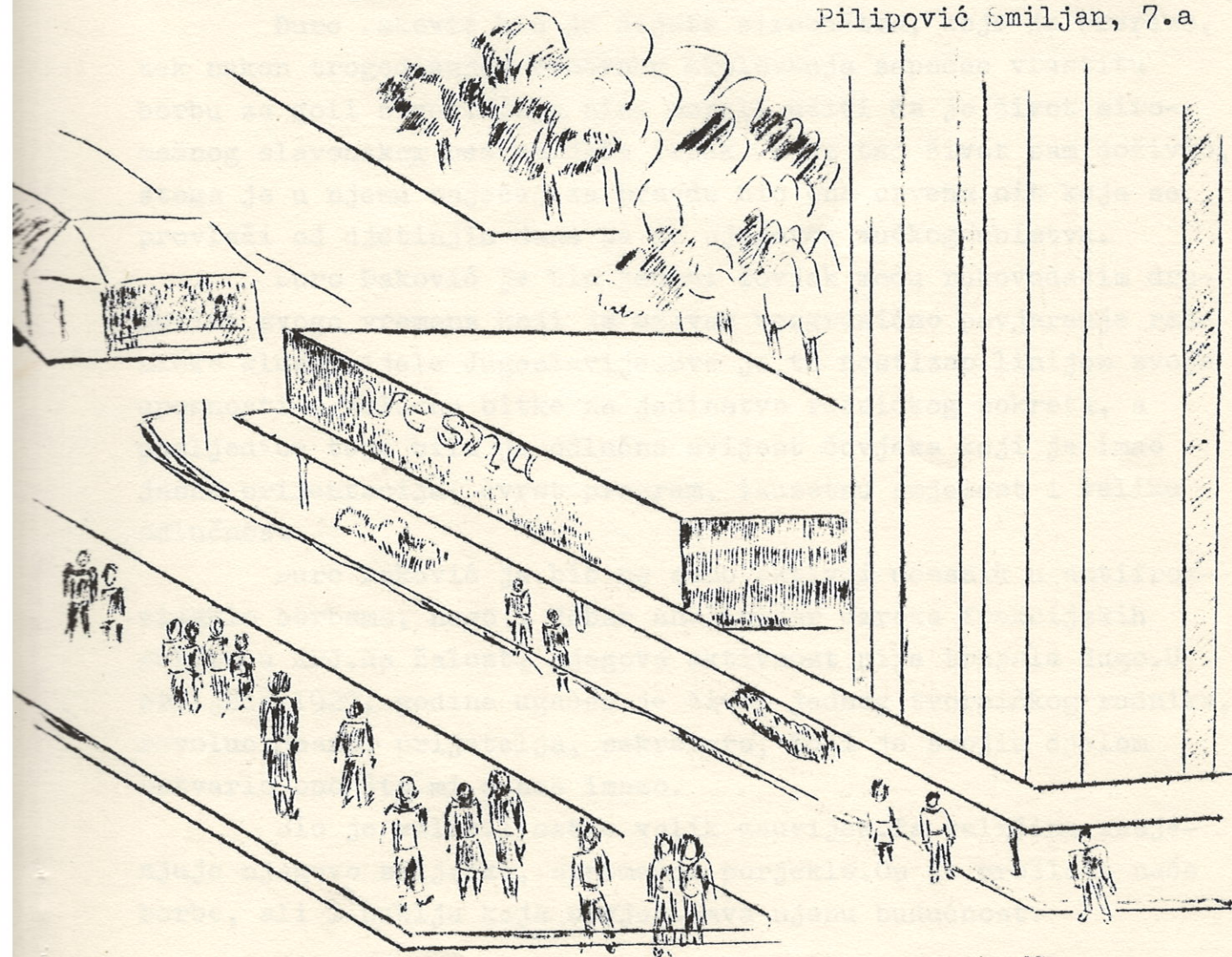
Mom Brodu, gradu heroja,
dao bih sve:
Čak i najljepše dječачke sne!
Mom gradu, gradu heroja,
dao bih sve
za Nadu, Ujaka, Jucka i Miku
- borce vječno usnule!

Samardžić Kristijan, 5.c

MOM GRADU

Postoje li veselije i ljepše ulice od tvojih, postoje li ljudi srdačniji od tvojih, grade moj?! I kad bih obišao cio svijet, nijedan grad ne bi bio ljepši od tebe. Brce bi mi igralo jedino pred tvojim vratima. Volim tvoje sinove - junake koji te sagradiše i unesoše u tebe radost i smijeh; tvoje vječne čuvare Nadu, Miku, Jucka... kadujem se svakom tvom proljeću ovjenčanom tvorničkim sirenama, žuborom tvoje mladosti. Neka ona nikad ne presahnu. U tvojim njedrima odjekuje pjesma slobode. Odjekuje iz grla radnika, pionira, omladine. Prati je zvuk traktora i udarci čekića. Pjesma u počast tebi, tvojoj svijetloj povijesti, grade moj.

Pilipović Smiljan, 7.a

S. LOZERT

ĐURO ĐAKOVIĆ - VELIKA POVIJESNA LEKCIJA NAŠEG
PROLETARIJATA I NAŠE REVOLUCIJE

Svakom putniku namjerniku naša slavonska sela su ista. Svagdje nailazi na iste široke ceste, bijele kuće ili uvijek prepoznatljiv miris tek pomuženog mlijeka i bakine pogače. I Brodska Varoš je takvo selo. Ali, ipak, spomen ploča na jednoj kući upozorit će tog putnika da se ovo selo ipak po nečemu razlikuje od drugih. Na njoj piše: "U ovoj kući 30.01.1886. g. rodio se heroj jugoslavenkog proletarijata, sekretar CK KPJ Đuro Đaković. On je posvetio sav svoj život neustrašivoj borbi za prava radnog naroda."

Đuro Đaković bio je dijete siromaštva, koje je prerano, tek nakon trogodišnjeg osnovnog školovanja započeo vlastitu borbu za goli život. Njega nisu morali učiti da je život siromašnog slavonskog bezzemljaša težak. On je taj život sam doživio, stoga je u njemu osjećaj za pravdu bio ona crvena nit koja se provlači od djetinjih dana pa do njegovog mučkog ubistva.

Đuro Đaković je bio jedini čovjek među rukovodećim drugovima svoga vremena koji je uživao bezgranično povjerenje radničke klase cijele Jugoslavije. Sve je to postizao linijom svoje upornosti i odlučne bitke za jedinstvo radničkog pokreta, a posljedica toga bila je odlučna svijest čovjeka koji je imao jasnu orijentaciju, čvrst program, izuzetnu smjelost i veliku odlučnost.

Đuro Đaković je bio ne samo aktivni učesnik u antifrakcijskim borbama, nego i dobar analitičar uzroka frakcijskih sukoba u KPJ. Na žalost, njegova aktivnost nije trajala dugo. U proljeće 1929. godine ugašen je život jednog tvorničkog radnika, revolucionara, prijatelja, sekretara, koji je svojim djelom ostvario ono što mi danas imamo.

Bio je velik. I ostao velik zauvijek. Ta veličina zasjenjuje njegovo seljačko, siromašno porijeklo. On je prošlost naše borbe, ali i baklja koja osvjetljava njenu budućnost.

Omerdić Andrea, 8.b

NIJEMA SUZA PRIJEKORA

Imao sam šest godina i bio sam nesvjestan toga što sam uradio. Ponekad se prisjetim te zlobne igre. Zapeče me u dubini duše i oči mi u trenu budu preplavljene suzama. Bio je utorak, zloslutni utorak. Noć je, film na TV i obično. Spremali smo se na počinak. Tata je već spavao. Brat i majka bili su u spavaćoj sobi. Onako malen spremao sam ludi plan: iz dnevnog boravka trebao sam pretrčati u spavaću sobu i snažno kriknuti. Jasno - da se svi uplaše! Zatrčao sam se. Dao sam sve od sebe da mi plan uspije. Na pragu spavaće sobe majka je nenamjerno otvorila vrata ormara. U punom zaletu udario sam u vrata i odbio ih od sebe. Čuo sam jasan krik. Okrenuh se i vidjeh majku kako se drži za rame. Znao sam što sam učinio. Bol se ogledala u očima moje majke. Preko obraza, niz lice kliznula je njena suza. Brat je stajao nepomično, zaprepašten. Otišao sam u krevet. Nisam mogao zaspati, prekoračio sam se. Sutradan, kad se probudih, skočio sam majci u zagrljaj i osuo je vrelinim poljupcima. Sve mi je majka oprostila i rekla: "Znam, nije bilo namjerno! Ali, budi oprezan sa svojim malim ludostima."

Pejčić Dalibor, 5.a

M A J K A

Dvije iskre u tami noći.

Razigrana duga slapa.

Kapi rose na mladom listu -

Moja majka.

Pilipović Smiljan, 7.a

U TOPLOM NARUČJU MAJKE

Posljednje sunčane zrake trepere.

Sumrak.

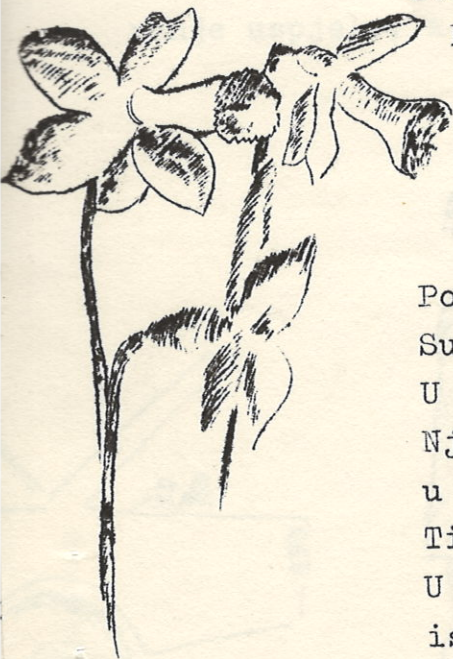
U toplom sam naručju majke.

Nježne i drage ruke igraju se
u mojim nestašnim ūpercima.

Tišina.

U njenim toplim očima
iskri velika ljubav.

Rajković Draženka, 8.a

KNJIŽEVNO VEČE U NAŠOJ ŠKOLI

U petak, 28. ož. 1986. godine, u našoj školi održano je književno veče na temu: "Upoznajmo haiku poeziju" Iz prigodnog programa saznali smo da riječ haiku znači drevni oblik japanske poezije, ali zbog velike razlike s evropskom poezijom, haiku poezija je dugo bila nepoznata u svijetu. Moram priznati da su i neki od nas prvi put čuli za riječ haiku i čuvši nekoliko pjesmica, koje se odlikuju kratkoćom stiha i sloga, učenici su bili oduševljeni. Poslije programa za učenike je priređen ples.

Grgić Vedrana, 7.b

PREDAVANJE O DROGI

Nedavno je u našoj školi održano predavanje na temu "Droga i čovjek". Predavač je bio Josip Kovačević. Drug Kovačević pokazao nam je tridesetminutni film koji se može sažeti u tri rečenice: "Čovjek uzima drogu. Droga uzima čovjeka."

Nakon predavanja učenici su postavljali pitanja, a iz odgovora koje smo dobili saznali smo da se droga uzima uglavnom iz radoznalosti, a poslije prerasta u ovisnost, da se narkoman za vrijeme djelovanja droge osjeća "divno", tako reći "u nebesima", a da često pada u krize i tad je spreman obiti ljekarnu ili čak ambulantu.

Veliki broj učenika odazvao se predavanju, tako da je predavanje uspjelo, a poruka predavanja shvaćena i prihvaćena.

Grgić Vedrana, 7.b

RAZGOVOR S DJECOM IZ DNEVNOG BORAVKA

U srijedu, 5.03.1986. Vedrana i ja posjetile smo učenike OŠ "Nada Božić" koji ostaju u dnevnom boravku. Djeca su bila vesela i znatiželjno su nas posmatrala. Prvo smo srele djevojčicu kuštrave kose. Započele smo razgovor:

Mi: Kako se zoveš?

Ona: Sonja.

Mi: Kako ti se sviđa u dnevnom boravku?

Sonja: Pa...dobro je.

Mi: Kako ti u školi prolazi dan?

Sonja: Lijepo mi je. Učim. Dobar sam učenik. U boravku pišem zadaću i tako...

Mi: A što ste do sada naučili?

Sonja: Računati do 20, pisana slova...

Razgovoru se pridružuje i djevojčica po imenu Morana.

Mi: Kako vam se sviđa hrana?

Morana: Ručak je dobar. Najviše volim tijesto s jajima.

Mi: Da li drugarica sluša?

Morana: Da "obadvije".

Dolazi Darko.

Mi: Šta ti se ne sviđa u školi?

Darko: Matematika, sve je nešto pobrkano.

Ubacuje se Marko: JUP, moramo pisati dugačke rečenice, paziti na rukopis. Bezveze.

Mi: U koje ste sekcije uključeni?

Vedran: Posebnu sekciju nemamo, samo curice imaju ritniku.

Mi se igramo, crtamo...

Mi: Što priređujete majkama za 8. mart?

Hrvoje: Od graha lijepimo cvjetice na daščice.

Mi: Dobro. Hvala vam na razgovoru, a mi sada moramo na tjelesni.

Djeca: Ma, pitajte nas još!

Ali za ispitivanje više nije bilo vremena, jer nas je školsko zvono opomenulo da požurimo na 6. sat.

Grgić Vedrana, 7.b

Mirt Maja, 7.b

SUSRET S MLADIM PJESNICIMA

U petak, 21.02. 1986. u našoj školi boravila su četiri vrlo značajna gosta. Četiri pjesnika - ŠIMO EŠIĆ, IVICA VANJA RORIC, GORJAN PETROVSKI i PETAR ČOSIĆ. Učenici naše škole priredili su im vrlo prijatan doček.

Recitirajući stihove pjesnika, učenici nižih razreda uveli su nas u carstvo knjiga. Nastupao je mali pjevački zbor, a zatim je djecu i sve prisutne pozdravio Šimo Ešić (i to najvrijednijim poklonom) - svojim stihovima. Upoznao nas je s ostala tri pjesnika. Bilo je vrlo zanimljivo slušati podatke o pojedinom pjesniku, a razdragani mališani odgovarali su pljeskom na svaku pjesmu pjesnika. Sva četiri gosta bila su vrlo pristupačna i ^{djeci} njihovoj mašti, ali izgleda da su djeca najbolje prihvatila Šimu Ešića, koji je u mjesecu svibnju 1984. godine gostovao u našoj školi.

Na kraju, djeca su dobila knjige s posvetom koja će ih uvijek sjećati na jedno nezaboravno druženje s mladim pjesnicima.

Mirt Maja, 7.b

UČENIČKA ZADRUGA U ŠKOLI

U subotu, 8. veljače 1986. održana je osnivačka skupština školske učeničke zadruge. Dnevni red se sastojao od sedam točaka i svaka od njih je bila detaljno iscrpljena.

Učenička zadruga sastoji se iz tri grane a to su keramisti, grafičari i sekcija za ručnu i strojnu obradu drveta, metala i plastike. Na skupštini se raspravljalo o svim pitanjima vezanim za zadrugu i njezin rad. Organizirano je rukovodstvo, zatim su pročitana pravila učeničke zadruge.

Pošto je dnevni red bio iscrpljen zaključena je skupština, a mladim zadrugarima smo zaželjeli mnogo uspjeha u radu.

Rogić Maša, 8.b

REZULTATI AKCIJE PRIKUPLJANJA STAROG PAPIRA

I ove godine učenici naše škole pristupili su akciji sakupljanja starog papira. Postignuti su zadovoljavajući rezultati. Ukupno je prikupljeno 12 tona 780 kg starog papira. Prva tri mjesta zauzeli su: 1. mjesto 3.a razred 2543 kg papira, 2. mjesto 5.c razred 1603 kg papira, 3. mjesto 6.c razred 1255 kg papira.

Zahvaljujući velikoj aktivnosti učenika ukupni novčani iznos za sakupljeni papir je oko 170.000.- dinara. Novac će biti upotrijebljen u različite svrhe. Za ekskurziju učenika osmih razreda, za izviđačke šatore, za knjige u knjižnicu, za doprinos Univerzijadi i dr.

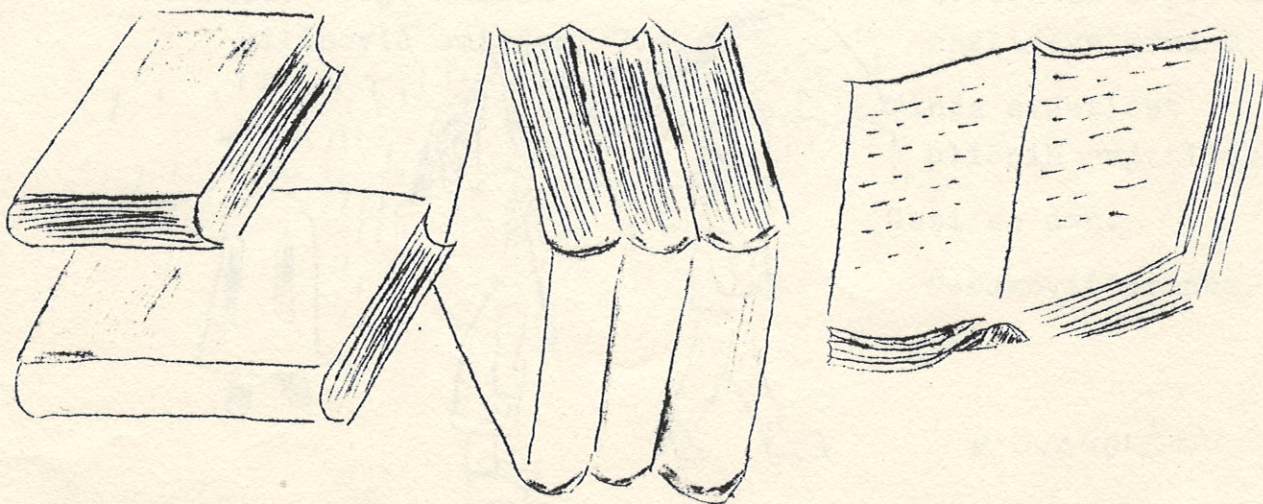
Učenici koji se nisu dovoljno istakli u ovoj akciji imaju šansu da se istaknu u slijedećoj koja će se održati u šestom mjesecu.

Petrić i Omerdić, 8.b

KVIZ U NAŠOJ ŠKOLI

U utorak, 1. IV za učenike naše škole organizirano je kviz natjecanje s područja književnosti. Svojim velikim odazivom učenici su pokazali zainteresiranost za pisce koje su upoznali u toku školovanja. Natjecali su se učenici od 5. do 8. razreda. Učenici petih razreda pokazali su što znaju o Ivani Brlić-Mažuranić. Učenici šestih razreda pokazali su znanje o Anđelki Martić. Nasmijali smo se pustolovinama Mačka Džingiskana i Mikija Trasijsa čiji je autor Vesna Parun. U pjesmama Desanke Maksimović mnogi su našli djelić sebe. Među petim razredima najbolje znanje pokazali su učenici 5.a razreda. Među šestim razredima prvo mjesto zauzeo je 6.c razred. Najbolje rezultate među sedmašima postigao je 7.d razred, a među osmašima 8.d razred. Poslije kviza priređen je ples za učenike naše škole.

Grgić Vedrana, 7.b

DOHVATITE MI PERO DA NAPIŠEM PJESMU

Dohvatite mi pero da napišem pjesmu
u kojoj će zalutali putnik naći izgubljenju cestu.
Brod će ući u svoju luku,
ruka će naći ruku.
I noći će u njoj postati svjetle!
Jasnije od bistrog izvora,
Bistrije od suza što potokom teku.
Tâ, brzo mi dohvatite pero!

Valjetić Đurđica, 3.c

ZVIJEZDA

Beskrajno nebo...čudesno plamo.
Bliješte zvijezde treperave, nemirne.
Najveća, najblistavija,
sjajnija od bisera -
zvijezda mira, slobode,
ravnopravnosti i bratstva.
Titova Zvijezda.

Rajković Dreženka, 8.a

Z I M A

Oživljava
stari kamin -
zastudjelo je.

Udovičić Romana, 5.b

D U G A

Kiša prestaje.
Sunce zrakama svojim
tka nebesku stazu.

Relić Snježana, 8.a

L J E T O

Cvjetna livada
prostire se u ljepoti boja.
Ljetno popodne.

Benčević Henrijeta, 5.a

J E S E N

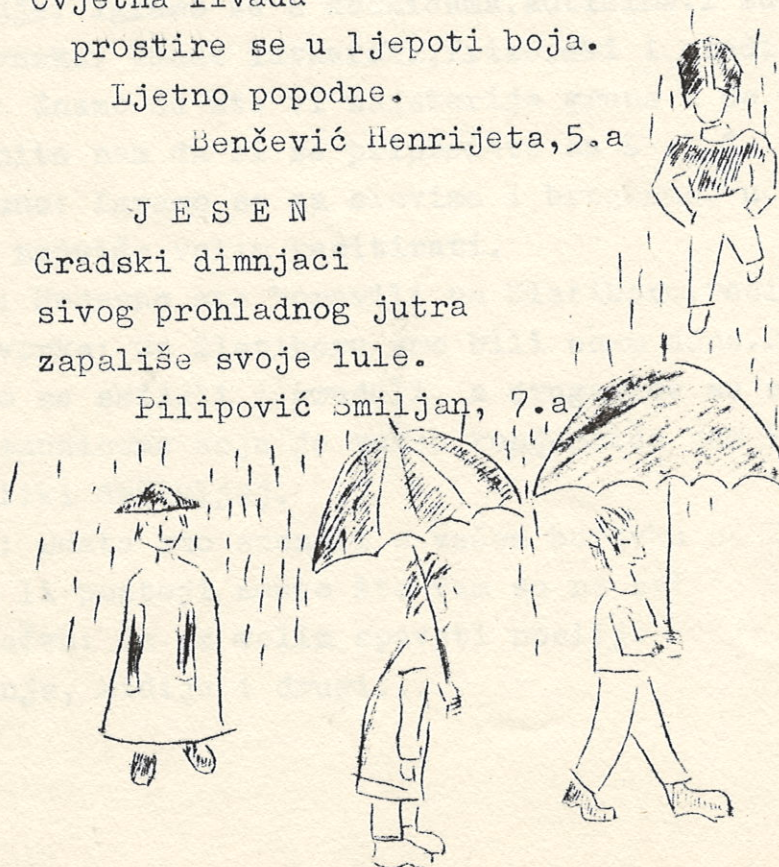
Gradski dimnjaci
sivog prohladnog jutra
zapališe svoje lule.

Pilipović Smiljan, 7.a

K I Š A

Cijeli se dan
moj grad kupava
u proljetnoj kiši.
A uvečer se svježina
razlijeva gradom.
Ginje svjetlost
uličnih svjetiljki
Gasi se dan.

Đeraković Branka, 8.c

K. IVANDIĆ

POSJETILI SMO DJEČJI VRTIĆ "SEKA I BRACO"

Ovih dana novinarska grupa naše škole posjetila je vrtić "Seka i braco". Cilj nam je bio da upoznamo najstariju grupu predškolsku i da s njima vodimo razgovor.

Bliži se podne. Jedni se spremaju za odlazak kući, dok drugi nestrpljivo čekaju početak ručka u prostorijama blagovanja. Drugarica Ćirić Mirjana uvela nas je u jednu veću prostoriju gdje su nas čekale male glavice znatiželjno gledajući u pridešle goste. Djeca su u početku bila stidljiva, ali smo ubrzo stekli njihov povjerenje te smo s njima povelili razgovor.

Mi: Zdravo!

Svi: Zdravo! - odgovaraju oni svi u glas.

Mi: Mi smo iz Osnovne škole "Nada Božić". Postavili bismo vam nekoliko pitanja kako bi saznali nešto više o vašem "vrtićkom" životu, kako se družite, zabavljate... da li se slažete?

Svi: Slažemo se!

Mi: Recite nam kako teče vaš jedan dan proveden u vrtiću?

Dražen: Kad nas mame dovedu, prvo se malo igramo pa doručkujemo. Doručak dijele "reduše" - to su dobre djevojčice.

Mi: Što radite poslije doručka?

Davorka: Sve spremimo a onda se opet igramo pa ručamo, spavan kad se probudimo idemo kući.

Mi: Čega se volite najviše igrati?

Vanja: Igramo se s kockicama, autićima i lutkama - dodaje Mira.

Davorka: Imamo lutkarski, frizerski i graditeljski kutak.

Mi: Znamo da ste vi najstarija grupa i da ćete uskoro u školu.

Recite nam da li se pripremate za školu?

Bruno: Igramo se sa slovima i brojkama, učimo.

Ja najviše volim recitirati.

Mi: Nedavno ste boravili na Zlatiboru. Recite nam nešto o tome.

Davorka: Na Zlatiboru smo bili osam dana. Pilo nam je lijepo. Mi smo se skijali i grudali, a drugarice su se skijale. Vozili smo se u saonicama koje je vukao konj - priča nam Vanja za kojeg je to bio veliki doživljaj.

Mi: Dosta smo saznali o vašem boravku na Zlatiboru. Kada nam recite da li postoji nešto što vam se ne sviđa u vrtiću?

Dražen: Ja ne volim spavati poslije ručka. Mi ja - javlja se Vanja, Tanja, Lidija i drugi...

Mi: Znači spavanje vam se ne sviđa. Recite nam da li među vama ima "zloća"? Da li budete kažnjeni?

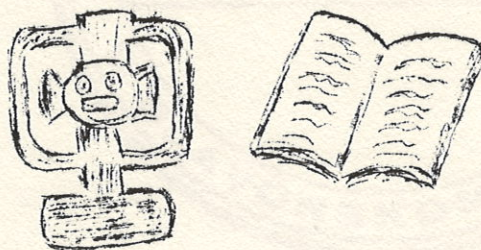
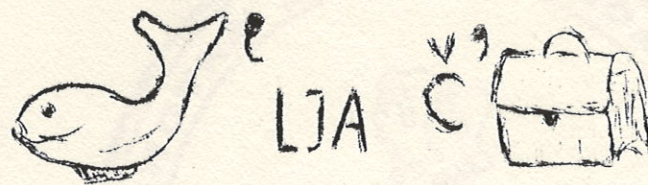
Vanja: Kad sam mala "zloća", drugarica me šelje u kut. Poslije opet budem dobar.

Mi: Znači kazna bude djelotvorna jer Vanja opet bude dobar. Bliži se 12 sati, vrijeme ručka. Morali smo napustiti mališane, ali poželjeli smo im dobar tek i mnogo uspjeha x u prvom razredu, a oni su nas ispratili s osmijehom na licu i velikim hvala što smo ih posjetili.

Rađen Biljana i Rogić Maša, 8.b

M. ROGIC'

MOSTARKIĆ ANDEŽANA, B. b

RAĐEN BILJANA, B. b